

Eelotsuse küsimused

1. Kui liikmesriigi seadusandja otsustab maksejõuetute füüsilisest isikust ettevõtjate võlgadest vabastamiseks ette nähtud menetluste kohaldamisala laiendada maksejõuetutele füüsilistele isikutele, kes ei ole füüsilisest isikust ettevõtjad, nagu on osutatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta (2) direktiivi (EL) 2019/1023 artikli 1 lõikes 4, siis kas vastav regulatsioon peab kindlasti olema kooskõlas direktiivi III jaotise sätetega?

Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis:

2. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta direktiivi (EL) 2019/1023 artikli 23 lõikes 1 osutatud ebaaus käitumine hõlmab võlgniku hoolimatut või hooletut käitumist, mis on võla tekkimise põhjuseks?

Kui vastus teisele küsimusele on eitav:

3. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta direktiivi (EL) 2019/1023 artikli 23 lõike 2 punktides a–f osutatud juhtude puhul on tegemist selgelt määratud ja põhjendatud juhtude täieliku loeteluga või võivad liikmesriigid lisada muid selgelt määratud ja põhjendatud juhtusid?

Kui vastus kolmandale küsimusele on, et liikmesriigid võivad lisaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta direktiivi (EL) 2019/1023 artikli 23 lõike 2 punktides a–f osutatud juhtudele lisada muid selgelt määratud ja põhjendatud juhtusid, siis

4. kas liikmesriigi poolt lisatud uute selgelt määratud juhtude põhjenduseks peab igal juhul olema ebaaus käitumine või pahauskus?

Kui vastused küsimustele [kolm ja neli] on, et liikmesriigid ei tohi lisaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta direktiivi (EL) 2019/1023 artikli 23 lõike 2 punktides a–f osutatud juhtudele lisada muid selgelt määratud ja põhjendatud juhtusid või kui erinevate selgelt määratud juhtude lisamisel tuleb seda põhjendada võlgniku ebaausa käitumise või pahauskusega, siis

5. kas direktiivi artikliga 23 kooskõlas olev tõlgendus tähendab, et tuleb lõpetada sellise sätte kohaldamine nagu pankrotiseaduse konsolideeritud redaktsiooni artikli 487 lõike 1 punkt 2, kui täheldatakse, et väga raske maksuõigusrikkumine on tingitud võlgniku käitumisest, mis ei ole ebaaus ega pahauskne?

(1) Käesoleva kohtuasja nimi on väljamõeldud nimi. See ei vasta ühegi menetluspoole tegelikule nimele.

(2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. juuni 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/1023, mis käsitleb ennetava saneerimise raamistikke, võlgadest vabastamist ja äritegevuse keeldu ning saneerimis-, maksejõuetus- ja võlgadest vabastamise menetluste tõhususe suurendamise meetmeid, ning millega muudetakse direktiivi (EL) 2017/1132 (saneerimise ja maksejõuetuse direktiiv) (ELT 2019 L 172, lk 18).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audiencia a(Hispaania) 22. mail 2023 – Sindicato de Tripulantes Auxiliares de Vuelo de Líneas Aéreas (STAVLA) versus Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA jt

(Kohtuasi C-314/23, STAVLA)

(2023/C 329/10)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Audiencia Nacional

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Sindicato de Tripulantes Auxiliares de Vuelo de Líneas Aéreas (STAVLA)

Kostjad: Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA, Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO), Unión General de Trabajadores (UGT), Unión Sindical Obrera (USO), Comité de empresa de Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA, Dirección General de Trabajo, Instituto de las Mujeres, Ministerio Fiscal, Sindicato Español de Pilotos de Líneas Aéreas (SEPLA), Sindicato Unión Profesional de Pilotos de Aerolíneas (UPPA)

Eelotsuse küsimus

Kas asjaolu, et äriühing AIR NOSTRUM hüvitab sellisele kollektiivile nagu salongitöötajad, kes on valdavalt naised, reisimisel katta tulevad kulud, mis ei ole transpordi- ja majutuskulud, väiksemas matus kui need hüvitatakse teisele töötajate kollektiivile, mille moodustavad valdavalt mehed, näiteks piloodid, on seoses töötingimustega kaudne sooline diskrimineerimine, mis on vastuolus Euroopa Liidu õigusega ja keelatud direktiivi 2006/54⁽¹⁾ artikli 14 lõike 1 punktiga c, kui nimetatud erineva kohtlemise põhjuseks on, et igale kollektiivile kohaldatakse erinevat kollektiivlepingut, millest mõlema üle on pidanud läbirääkimisi sama äriühing, kuid seda on tehtud erinevate ametiühingute esindajatega vastavalt töötajate üldseaduse artiklile 87?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta direktiiv 2006/54/EÜ, meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes (uuestisõnastamine) (ELT 2006, L 204, lk 23).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 1. juunil 2023 – Banco Santander SA versus Asociación de Consumidores y Usuarios de Servicios Generales-Auge, keda esindavad ühingu liikmed: Andrea ja Alberto

(Kohtuasi C-346/23, Banco Santander)

(2023/C 329/11)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Kostja/Kaebaja: Banco Santander SA

Hageja/Vastustaja: Asociación de Consumidores y Usuarios de Servicios Generales-Auge, keda esindavad ühingu liikmed: Andrea ja Alberto

Eelotsuse küsimus

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta⁽¹⁾ direktiiv 2004/39/EÜ finantsinstrumentide turgude kohta (MiFID I): artikli 52 lõige 2 (Kaebuse esitamise õigus):

Arvestades, et tarbijauhingutel on õigus esindada kohtus investoreid/tarbijaid, kes väidavad, et investeerimisteenuseid pakkuv äriühing on rikkunud oma kohustusi keerukate finantstoodete turustamisel, siis kas riigisisesed kohtud võivad erandkorras seda õigust piirata, kui individuaalse nõude puhul on tegemist suure finantsvõimekusega investoritega, kes teevad tehinguid, mida ei saa pidada tavapärasteks ja üldisteks, ning kes osalevad kohtuvaidluses tarbijauhingu kaudu, mille tulemusel võib neil tekkida õigus kohtukulude vabastusele väga suures ulatuses, vältides kohtule nõutavate tasude maksmist ja vastaspoole kulude hüvitamist juhul, kui nõue on põhjendamatu või alusetu?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/39/EÜ finantsinstrumentide turgude kohta, millega muudetakse nõukogu direktiive 85/611/EMÜ ja 93/6/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/12/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 93/22/EMÜ (ELT L 145, lk 1; ELT eriväljaanne 06/07, lk 263).